

19. MEKTUB MUCİZAT-I AHMEDİYE RİSALESİNDEN DERS 1

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَيْنِ الْعِنَايَةِ كَنْزِ الْهُدَايَةِ إِمَامِ الْحَضْرَةِ أَمِينِ
الْمَمْلَكَةِ طِرَازِ الْحُلَلِ نَاصِرِ الْمَلَلِ تَاجِ الشَّرِيعَةِ سُلْطَانَ الطَّرِيقَةِ بُرْهَانَ
الْحَقِيقَةِ زَيْنِ الْقِيَامَةِ شَمْسِ الشَّرِيعَةِ شَفِيعِ الْأُمَّةِ عَالِيِ الْهَمَّةِ كَاشِفِ الْغُمَّةِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ سِرَاجِ الْعَالَمِينَ.

اللَّهُ عَاصِمُهُ وَ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَادِمُهُ وَالْبَرَّاقُ مَرْكَبُهُ وَقَابُ قَوْسَيْنِ
مَقَامُهُ وَالْمَعْبُودُ مَقْصُودُهُ شَمْسُ الضُّحَى بَدْرُ الدُّجَى نُورُ الْهُدَى خَيْرُ الْوَرَى
إِمَامِ الْمُتَّقِينَ أَصْفَى الْأَصْفِيَاءِ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَ
سَلَّمَ قِبْلَةَ الْعَارِفِينَ وَكَعْبَةَ الطَّائِفِينَ وَحَبِيبِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَعَلَى آلِهِ
وَأَصْحَابِهِ وَ عَثْرَتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
أَمِينَ.

--:

NEHYE DAİR HADİSLER

Enes (R.A) rivayete göre Resul-i Ekrem (A.S.M): “Hastalığın bizatihi sirayeti yoktur. Hakiki tesir Allah’ın takdiriyledir. İslamda teşeüm de yoktur. Tefeül ise hoşuma gider buyurdu.”

Ashab: “Ya Rasullallah tefeül nedir” diye sordular. “Güzel sözdür.” Diye cevap verdi.

-: Teşüm?

Hulusi Bey: Kötü söz, kötü şey, kötüye yormak

-: **İbn-i Ömer (R.A)'dan rivayete göre Peygamber (A.S.M) "Hastalığın bi zatihi sirayeti yoktur. Herşeyde hakiki müessir Allah'tır. Teşüm, uğursuzluk da yoktur."**

Hulusi Bey: Uğurusuzluk işte teşüm.

-: **Bir şeyde uğursuzluk farz edilse evde, kadında, at da tasavvur olunabilir" buyurmuştur.**

Hulusi Bey: Tasavvur edilebilirse, yani caizse eğer nerde?

-: **"Evde, kadında, atta tasavvur olunabilir" buyurmuştur.**

-: Dipnot var efendim, haşiye var.

-: **Şarihlerin ifadelerine göre evde şehamet sıhhi olmayışında, dar veya komşuların fena bulunmasında, atta ki uğursuzluk da rahvan olmayışındadır. İbn-ül Arabi'nin dediği gibi bunlara filen teşüm izafe edilmemiştir. Binaenaleyh şuna buna şeamet isnad etmek cahiliye adetlerindedir.**

Büreyye (R.A)'den rivayete göre:

Hulusi Bey: Ne diyor?

-: Teşüm: kötüye yormak, uğursuz saymak, sola dönmek, sola yatmak.

Hulusi Bey: Kuş uçmasından, hayvanın yürümesinden çeşitli çeşitli şeylerden bugün işim rast gelmeyecek diye yalıtılarak bir hükme varmak.

-: Sola dönmek, sola yatma da teşüm oluyor değil mi efendim?

Hulusi Bey: Şimdi solcuların canı sıkılır ama burda solcu yok.

-:

19. MEKTUB MUCİZAT-I AHMEDİYE

Hulusi Bey: Okundu

-: **Sual: An'aneli senedin faidesi nedir ki; lüzumsuz yerde, malûm bir vakıada "an filan, an filan, an filan" derler?**

Elcevab: Faideleri çoktur. Ezcümle, bir faidesi şudur: An'ane ile gösteriliyor ki, an'anede dâhil olan mevsuk ve hüccetli ve sadık ehl-i hadîsin bir nevi icmamı irae eder ve o senedde dâhil olan ehl-i tahkikin bir nevi ittifakını gösterir. Güya o senedde, o an'anede dâhil olan herbir imam, herbir allâme; o hadîsin hükmünü imza ediyor,

Hulusi Bey: Yani "an an" diyor. Bizim anane dediğimiz mesele başka. "an an" Mesela bir zat diyor ki " Ben filandan duydum." O, o da diyor ki ben filandan duydum. Hep yukarıya yukarıya yukarıya dün izahına çalıştığım gibi nihayet nereye Menba-ı Risalet'e kadar götürüyorlar. O "an an"lar ile yani o kadar ehl-i tefsir Peygamber'den (A.S.M) aldıkları

şeyi zayi' etmeden ta bu zamana kadar getirmişler. Şu kitaptaki yazı yazılıncaya kadar onlar nakledilmiş gelmiş. Aynı zamanda bu işin mütehasısları olduğu için onların sözlerinde yanlışlığa ihtimal yoktur. Ehl-i tefsirdir, ehl-i hadistir. Muhaddisin deniliyor onlara, muhaddisin. Ondan sonra da hafızları var bide bunların ki en az yüzbin hadisi hıfzına almış. Bunlardan geçerekten geliyor. Bunlar işlerinde o kadar mütehasıs ki bin hadisin içerisinde bir tanesini muvafık görmezse atar. "Bu Peygamberin emri değildir." Evet;

-: hadisin sıhhatine dair mührünü basıyor.

Sual: Neden hâdisat-ı i'caziye sair zarurî ahkâm-ı şer'iyeye gibi tevatür suretinde, pek çok tarîklerle, çok ehemmiyetli nakledilmemiş?

Elcevab: Çünkü ekser ahkâm-ı şer'iyeye, ekser nâs, ekser evkatta muhtaçtır. Farz-ı ayn gibi, o ahkâmın her şahsa alâkası var. Amma mu'cizat ise; herkesin herbir mu'cizeye ihtiyacı yok. Eğer ihtiyaç olsa da, bir defa işitmek kâfi gelir. Âdetâ farz-ı kifaye gibi, bir kısım insanlar onları bilse, yeter.

İşte bunun içindir ki; bazı olur, bir mu'cizenin vücudu ve tahakkuku, bir hükmün vücudundan on derece daha kat'î olduğu halde, onun râvisi bir-iki olur; hükmün râvisi on-yirmi olur.

Dördüncü Esas: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın istikbalden haber verdiği bazı hâdiseler, cüz'î birer hâdiseye değil; belki tekerrür eden birer hâdiseye külliye, cüz'î bir surette haber verir. Hâlbuki o hâdisenin müteaddid vecihleri var. Her defa bir vechini beyan eder. Sonra râvi-i hadîs o vecihleri birleştirir, hilaf-ı vaki' gibi görünür. Meselâ: Hazret-i Mehdi'ye dair muhtelif rivayetler var. Tafsilât ve tasvirat, başka başkadır. Hâlbuki Yirmidördüncü Söz'ün bir dalında isbat edildiği gibi Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, vahye istinaden

Hulusi Bey: Birinci dalında mı, dördüncü Dalında mı?

-: Yirmi dördüncü sözün bir dalında

-: Hâlbuki Yirmidördüncü Söz'ün bir dalında isbat edildiği gibi; Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, vahye istinaden, her bir asırda kuvve-i maneviye-i ehl-i imanı muhafaza etmek için, hem dehşetli hâdiselerde ye'se düşmemek için, hem âlem-i İslâmiyetin bir silsile-i nuraniyesi olan Âl-i Beytine ehl-i imanı manevî rabtlemek için, Mehdi'yi haber vermiş. Âhırzamanda gelen Mehdi gibi, herbir asır Âl-i Beytten bir nevi Mehdi, belki Mehdiler bulmuş. Hattâ Âl-i Beytten ma'dud olan Abbasiye Hulefasından, Büyük Mehdi'nin çok evsafına câmi' bir Mehdi bulmuş.

İşte Büyük Mehdi'den evvel gelen emsalleri, nûmuneleri olan Hulefa-yı Mehdiyyîn ve Aktab-ı Mehdiyyîn evsafir, asıl Mehdi'nin evsafına karışmış ve ondan rivayetler ihtilafa düşmüş.

Beşinci Esas: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

kendi kendine gaybı bilmezdi; belki Cenab-ı Hak ona bildirirdi, o da bildirirdi. Cenab-ı Hak hem Hakîm'dir, hem Rahîm'dir. Hikmet ve rahmeti ise, umûr-u gaybiyeden çoğunun setrini iktiza ediyor, mübhem kalmasını istiyor. Çünkü şu dünyada insanın hoşuna gitmeyen şeyler daha çoktur. Vukuundan evvel onları bilmek elîmdir.

İşte bu sır içindir ki: Ölüm ve ecel mübhem bırakılmış ve insanın başına gelecek musibetler dahi, perde-i gaybda kalmış. İşte hikmet-i Rabbaniye ve rahmet-i İlahiye böyle iktiza ettiği için Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın ümmetine karşı ziyade hassas merhametini ziyade rencide etmemek ve âl ü ashabına karşı şedid şefkatini fazla incitmemek için, vefat-ı Nebevî'den sonra, âl ü ashabının ve ümmetinin başlarına gelen müdhîş hâdisatı, umumiyetle ve tafsilatıyla göstermemek

(Haşîye): Zât-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm'a Âişe-i Sıddıka'ya karşı ziyade muhabbet ve şefkatini rencide etmemek için, Vak'a-i Cemel hâdisesinde o bulunacağı kat'î gösterilmediğine delil ise, Ezvac-ı Tahirata ferman etmiş ki: "Keşki bilseydim hanginiz o vak'ada bulunacak?" Fakat sonra, hafif bir surette bildirilmiş ki, Hazret-i Ali'ye (R.A.) ferman etmiş: "Senin ile Âişe beyninde bir hâdise olsa,

فَارْفَقْ وَ بَلَّغَهَا مَأْمَنَهَا

mukteza-yı hikmet ve rahmettir.

Hulusi Bey: فَارْفَقْ وَ بَلَّغَهَا مَأْمَنَهَا "Rıfk ile muamele et. Onu evine öyle gönder.

Emniyetle" Hz. Aişeye. " Hz Aişe (RA) ile senin aranda bir meseleden dolayı ihtilaf olacak. Ona rıfk ile muamele et. Onu emniyetle" yok mu şey yahu cevap verir orda.

-: Yok efendim Senin ile Aişe mabeyninde bir hadise olsa. Gerisi üç nokta

Hulusi Bey: Gerisi arkada yok mu? Bu nedir?

-: Bu şey, haşîye efendim. Haşîyenin devamı.

-: İşte bu sır içindir ki: Ölüm ve ecel mübhem bırakılmış ve insanın başına gelecek musibetler dahi, perde-i gaybda kalmış. İşte hikmet-i Rabbaniye ve rahmet-i İlahiye

böyle iktiza ettiği için Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın ümmetine karşı ziyade hassas merhametini ziyade rencide etmemek ve âl ü ashabına karşı şedid şefkatini fazla incitmemek için, vefat-ı Nebevî'den sonra, âl ü ashabının ve ümmetinin başlarına gelen müdhiş hâdisatı, umumiyetle ve tafsilatıyla göstermemek mukteza-yı hikmet ve rahmettir. Fakat yine bazı hikmetler için mühim hâdisatı, -fakat dehşetli bir surette değil- ona talim etmiş. O da ihbar etmiş. Hem güzel hâdiseleri kısmen mücmel, kısmen tafsil ile bildirmiş. O da haber vermiş. Onun haberlerini de en yüksek bir derece-i takvada ve adlde ve sıdkta çalışan ve

وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ

Hulusi Bey: Yani “Bizden olmayan bir şeyi bizdenmiş gibi söyleyen kendisine cehennemden yer hazırlasın.”

:- Hadîsindeki tehdidden şiddetle korkan ve فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَيَّ اللَّهُ

âyetindeki şiddetli tehdidden şiddetle kaçan muhaddisîn-i kâmilîn, bize sahih bir surette o haberleri nakletmişler.

Altıncı Esas:

Hulusi Bey: Çayını iç. Bundan evvelkiler mütekellimin uleması. Mütekellimin uleması ile Sad-1 Taftazani'den sonra gelen müteahhirin uleması arasında bariz bir fark var. Evvelkiler

hem ulûm-u âliye آليه ve âliyeyi عاليه yani hem elifli hem aynlı iki ilmi veyahut müsbet

yani fenden gelen fenni bilgiler bir de dini bilgiler manevi bilgiler bunları onlar toplamışlar. Sad-1 Taftazani'den sonra birinci bab kapanmış. Fenne ehemmiyet verilmemiş.

:- Hangi yıllar arasında?

Hulusi Bey: Yılları var ama benim ezberim yok. Bu Musul'dan. Hz. Süleymanı (A.S) Musul'da tasavvur ediyor. O zamanda Musul gazını keşfetmişti ondan istifade etmişti diyor. Bu ahmak insanlarda onun başında sarık görüyorlar diyorlar ki “Bu hocadır, bu bilgindir.” Peyamberin şeyisini oyuncak zannediyorlar. Bu bir harikadır yahu. O bir Peygambere mahsus bir haldir. Ondandır evet o kadar peygamber gelmiş. Hangisi vuhuş'u, tuyuri teshir etmiş. Cenab-ı Hak ona verdi. Hem mülk verdi, hem saltanat verdi. Saltanatının her tarafına da nüfuz edecek bir ilim verdi. İstedığı zamanda istediği yerdeki vaziyeti öğrenir. Hüdhdüd'ü istimal eder, bir kuştur. Onunla Seba Melikesi'nin vaziyetini

öğrenir. Bunlar peygamberlere mahsus halattır. Bunlar o sönük akılların keşfedeceği mesele değildir. Ancak iman nuruyla anlaşılacak şeylerdir.

-: Zahiri ilimle olmaz.

Hulusi Bey: Evliyada zuhur eden halat, harika halat onlar keramattır. O öyle. Peygamberlerde zuhur eden haller mucizattır. Şeyi yok. Herhangi avamdan birinde belki kâfirlerin içerisinde bazılarında da ilhamat olur mu? İlhamat varmış. Mü'min nerde ki hikmeti buldu onu alacaktır. Peygamberin emri budur. Hikmetli bir söz bir hristiyanın bir dinsizin de dilinden çıkabilir. Mü'min onu alır, onun dinini kabul etmez. Fakat ondaki hak sözü Peygamberin emrine imtisal eder, uyar "Bu hak söz bu kâfirin dininin muktezası değil Cenab-ı Hak onu konuşturuyor, Hak konuşturuyor." Konuşturan kimdir?

-: Allah (C.C)

Hulusi Bey: Allahdır. Onu alır çünkü hikmetli gördü. Hikmeti alıyor. Kâfirin dinini almıyor. Böylece musib olur Müslüman mü'min musib olur. "Bu adamı ne yapayım. Ben onun sözünü ne yapayım. Hiç on para diye kıymet vermem" Yahu hikmet mü'minin yitiğidir. Nerede bulsa herkesten evvel almak onun hakkıdır. Peygamberin sözünü unuttu zavallı, haberi yok. Yahut onun Peygamber (A.S.M) böyle bir vasiyeti olduğunu bilemiyor. Düşünemiyor.

Birazda sen oku. İnsan ameliyle cennete girer mi?

-: Zaten imansızdan amel makbul değil.

Hulusi Bey: Dur canım sen şimdi hele soruma cevap ver. İnsan ameliyle cennete giremez belki fazlı ilahiyle cennete girer. Peygamberin sözüdür. Allah'ın (C.C) fazlıyla, yoksa çalışsın senelerce ibadet, taat, bununla Cenab-ı Hak cenneti verir mi? Çünkü o kadar sarıh ki bu mesele, diyor ki "Hatta bende" Peygamber (A.S.M) "Ben dahi Allah'ın fazlıyla cennete gireceğim. Amelimle değil." Bundan bi uyandırmak meselesi var. Yani amelinize mağrur olmayın. Şimdi artık bu söz meydandayken senin o سوالin kusura bakma bu mütefennin hoca sözü olur.

-: Şimdi efendim, bir kâfirin ameli çok olabilir. Mesela kâfirin, ameli çok mesela çeşitli ilimler yapmış. Bu ameliyle bişey kazanabilir mi?

Hulusi Bey: Gel sen götür, götür işi. De ki elektiriği, bizi nura karıştıran Edison'u da cennete götüreyim ben. Fakat bırakmazlar. Eğer iman varsa olur. Bi ameldir değil mi bu? Bir şöhret için yapmış.

-: Nasibini almış.

Hulusi Bey: Almış mı nasibini?

-: Dünyadan nasibini almış.

Hulusi Bey: Dünyadan nasibini, epey şöhret toplamış. Fakat berikiler diyor canım Edison yazıktır. Bende diyorum Edison değil çok mucit diye anılan hakikatte icaddan elleri kısa olan. Şerre kabiliyetli icada tesirleri olmayan. İcad kimin işidir? Allah'ın (C.C) işidir. Fakat mucid der yanlış eder. Basit bir adama mucid demek Vacib-ül Vücut'un var etmesini ona havale etmek gibi çok açık bir hatadır. Buna değil buna ehemmiyet vermeyeceğiz. Şimdi bizim mü'min kardaş imanından gelen şey ile çok merhamet kazanmış. İstemiyor kişiyi, ona karışmam. Fakat diyeceğiz ki onda Rahim ismi fevkalade inkişaf etmiş onunla cehennem kapısını kapatmak istiyor. O haldeyken söylediği sözden mesul olmaz fakat Cenab-ı Hak hem kendisine itaat edenleri ebedi mesud edecek cennet denilen bir binayı halk etmiş, hem de kendisine itaatsizlik eden, o itaatsizliklerinde de ifrat edip tövbeye yanaşmadan bu hayattan ebedi hayata intikal edenlere de elbette ebedi bir azap hazırlamış. Bu azap evi de var. Basit bir memlekette zaif bir insan hükümrانlığını etrafiyle neşretmek herkesi adaletiyle celb ondan sonra azabiyle korkutmak şeyisini göstermek isterler. Bunun için muti'leri serbest bırakır, muti' olmayanları da hapsilere zindanlara atar. Muhtelif surette cezalandırır ki uyansınlar diye. Burda bu vaki. Üstad gayet açık söylüyor diyor ki "Bir yerde hiç hapisane yok fakat haddini aşan biri geldi dedi ki; sen beni cezalandıramazsın. Ben istediğimi yaparım. Ben solcuyum. Ben solcuyum, bana hiç cezaevine alamazsın. O memlekette hapisane yoksa bu solak bu ters herifi evet kulağından tutup onu yaptıracağı bir mahbese sokmak onun saltanatının ve onun muktezası olan onun izzetinin azametinin hükümrانlığının muktezasıdır. Çünkü izzetine dokunuyor. Yapamazsın diyor. Sen kiiim beni cezalandırmak kim. Bir yerde hapisane yoksa bu edepsiz bir mahbes yapmaz mı? Eee Allah'ın (C.C) kanunlarına böyle kafa tutanlar da var. Bunların burada cezalandıkları az. Öbür tarafta da olmazsa bu saltanat, Bu saltanata itaatle, itaatle kendilerini sevdirenler, itaatsizlikle, isyanla kendilerini cezaya istihkaklarını gösterenlere onlara da münasip bir yerin olması lazım gelir. Bu âlemde yok. Öyleyse bir âlem lazım ki muti'ler ebedi mesrur olacak saadethaneye bulsunlar. Allah'ın lütfuna mazharolsunlar. Diğerleri de yaptıklarının cezasını hakkıyla görsünler. Oraya diyoruz ki ahirete imanın şubeleri arasında bu da var. Yoksa amentübillahı gözünü yum söyle. İmanın şartı kaçtır? Amentuyu baştan ahire okumaktır. E oku bakalım. Yalnız okumakla olur mu? O okuduğunun hakikatlerine de inanmak lazım. Ahirete inanmak elbette orada mükâfatlar, mücazatlar ehilleri olacak. İki tane ev yapmış birisi zindan birisi bostan. Bostana da girecek zindana da girecek zümre olacak. Evet, efendim, başka mütefennin hoca efendi? Ayrılm.. Kafir der ki "öyle bişey olursa ben cennete gidenlern arasına karışırım, ayağımda

biraz çeviktir.” Yakalanır mı, yakalanacak mı? Onlarında ayetini söyle bakayım burda kalma.

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ

O kaçacakları zaman hemen kafalarından tutup, ayağından çekerek “git!”. Nereye gidiyorsun yahu. Devamı var Said Ağa bırakmaz orda. Çekti mi? Böyle marifetin var çekleri getiremiyorsun.

-: **Altıncı Esas: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın ahval ve evsafı, Siyer ve Tarih suretiyle beyan edilmiş. Fakat o evsaf ve ahval-i galibi, beşeriyetine bakar. Halbuki o Zât-ı Mübarek'in şahs-ı manevîsi ve mahiyet-i kudsiyesi o derece yüksek ve nuranîdir ki; Siyer ve Tarihte beyan olunan evsaf, o bâlâ kamete uygun gelmiyor, o yüksek kıymete muvafık düşmüyor. Çünkü كَالْفَاعِلِ السَّبِّ** sırrınca: Her gün, hattâ

şimdi de, bütün ümmetinin ibadetleri kadar bir azîm ibadet sahife-i kemalâtına ilâve oluyor. Nihayetsiz rahmet-i İlahiyeye, nihayetsiz bir surette, nihayetsiz bir istidad ile mazhar olduğu gibi,

Hulusi Bey: Hacı Fazlı yok mu?

-: Efendim?

Hulusi Bey: Hacı Fazlı yok mu?

-: Burda

Hulusi Bey: Hani? İçerde mi?

-: İçeride, burda burda efendim.

-: **Nihayetsiz rahmet-i İlahiyeye, nihayetsiz bir surette, nihayetsiz bir istidad ile mazhar olduğu gibi, her gün hadsiz ümmetinin hadsiz duasına mazhar oluyor. Ve şu kâinatın neticesi ve en mükemmel meyvesi ve Hâlık-ı Kâinat'ın tercümanı ve sevgilisi olan o Zât-ı Mübarek'in tamam-ı mahiyeti ve hakikat-ı kemalâtı, Siyer ve Tarihe geçen beşerî ahval ve etvara sığışmaz. Meselâ: Hazret-i Cebrail ve Mikâil, iki muhafız yaver hükmünde Gazve-i Bedir'de yanında bulunan bir Zât-ı Mübarek; çarşı içinde, bedevi bir arabla at mübayaasında münazaa etmek, bir tek şahid olan Huzeyfe'yi şahid göstermekle görünen etvarı içinde sığışmaz.**

Hulusi Bey: Yani Peygamber (A.S.M) 1 beşer olması itibariyle birgün çarşıda herhang bir adamla alışveriş esnasında onunla konuşma tarzındaki vaziyeti nakleden diyor bir Huzeyfe bir tek şahit. Şimdi demek ki Hz. Peygamber'de alışveriş ederken böyle çekişirmiş gibi

bişeye kapılırsan Bedir Muharebesi'nde sağında solunda Hz. Cebrail (A.S), Hz. Mikail (A.S) muhafız olan bir zat, Mi'raca teşrifinde bazı zamanda Hz. Cibril'i de (A.S) geride bırakan böyle bir zatın kadrini düşürmüş olursun. Cenab-ı Hakkın nihayetsiz rahmetindedir ki O zatı insanlardan halk etmiş. Yoksa son peygamber olarak bize Cebrail gibi Mikail gibi bu melake-i mukarrebinin Peygamberlerinden olan o dört zattan biri vaziyetinde bize bir peygamber gönderseydi bize her surette imam olamazdı. Ailevi hayatı olamazdı, yemesi olamazdı, içmesi olamazdı. Melekti, yatması yok kalkması yok. Hâlbuki bize Hz. Peygamberin çok bize edep numunesi olan çok vaziyetleri var. Mesela yatmak için de bir edep var nasıl? Sağ elini böyle şakağına dayayıp o suretle yatmak. E biz buraya yatmak için mi geldik? Çetine gitmeyelim, çetine gitmeyelim. Cüneyd-i Bağdadi hazretlerinin çocukluğunda arkadaşları gel oynayalım diğer çağırıyormuş. Bak çocukluğunda! Gel oynayalım. Hani çocuk oynamaz mı? O halinde "Biz dünyaya oyun oynamak için mi geldik" diyor. O çocukken öyle diyor. İşte Cenab-ı Hakkın büyük bir istikbal için hazırladığı zatları daha böyle çocukken bilelim, onlarda harika vaziyetler gösteriyor. Cüneyd-i Bağdadi sahabeden değil, Onun evliya ümmetindedir. Sahabesinden değil ha. Al'inden ashabından değil ümmetinden büyük bir zattır. Bunda böyle harika vaziyet olursa Peygamber (A.S.M)'in meziyetini siyer ve tarih kaleme alsın onu tam vasfedebilir mi? Hâkânî'nin meşhur, Hâkânî şeysinde diyor ki "Bir zatı ki Allah (C.C) medh ede onu Hâkânî'nin ne haddi varki medh edsin"

أَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ *

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

şimdi bir zatın üzerine وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ Le'amrûke diye O'nun (A.S.M)

hayatı üzerine kasem yapıyor. Velhasıl bizim O'nun (A.S.M) derecesini ölçecek terazimiz yoktur. Onu bi tarafa bırakalım. Yalnız büyük bir nimete mazharız ki bunun kadrini bilelim. Kadrini bilelim O'na ümmet olmaya layık olalım, olmaya çalışalım eğer akıllı isek. Akıllı kabul etmedin mi ne olurdu? Tekliften çıktık. Hâlbuki yemede, içmede, gezmede, keyfimize ait işleri yerine getirmekte hiçbir eksik bırakmazsak, beri tarafa da "bende akıl mı var ki" böyleyken deli oldun mu? Ne dersin Hacı Nuri

-: Efendim

Hulusi Bey: Tam efendinin söylediği şey işte. Yani insan ben deliyim demekle tekliften kurtulabilir mi? Burnu yukarı dikiyorsun.

-: Kurtulamaz efendim.

;- İşte yanlış gitmemek için; her vakit mahiyet-i beşeriyeti itibariyle iştilen evsaf-ı âdiye içinde başını kaldırıp, hakikî mahiyetine ve mertebe-i risalette durmuş nuranî şahsiyet-i maneviyesine bakmak lâzımdır. Yoksa ya hürmetsizlik eder veya şübheye düşer. Şu sırrı izah için şu temsili dinle:

Meselâ bir hurma çekirdeği var. O hurma çekirdeği toprak altına konup, açılarak koca meyvedar bir ağaç oldu. Hem gittikçe tevessü' eder, büyür. Veya tavus kuşunun bir yumurtası vardı. O yumurtaya hararet verildi, bir tavus civcivi çıktı. Sonra tam mükemmel, her tarafı kudretten yazılı ve yaldızlı bir tavus kuşu oldu. Hem gittikçe daha büyür ve güzelleşir. Şimdi o çekirdek ve o yumurtaya ait sıfatlar, haller var. İçinde incecik maddeler var. Hem ondan hâsıl olan ağaç ve kuşun da, o çekirdek ve yumurtanın âdi küçük keyfiyet ve vaziyetlerine nisbeten, büyük ve âlî sıfatları ve keyfiyetleri var. Şimdi o çekirdek ve o yumurtanın evsafını, ağaç ve kuşun evsafıyla rabtedip bahsetmekte lâzım gelir ki; her vakit akl-ı beşer, başını çekirdekten ağaca kaldırıp baksın ve yumurtadan kuşa gözünü tevcih edip dikkat etsin. Tâ işittiği evsafi onun aklı kabul edebilsin. Yoksa "Bir dirhem çekirdekten bin batman hurma aldım." ve "Şu yumurta, cevvi-i âsumanda kuşların sultanıdır." dese, tekzib ve inkâra sapacak.

Hulusi Bey: Yumurta iken, yani tavus kuşunun yumurtası, birisi de diyor ki "Bu yumurtayı görüyor musunuz? Bu yumurta cevvi-i havada kuşların sultanı olan bir kuşun yumurtasıdır." dese inandıramaz. Evet;

-: İşte bunun gibi Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın beşeriyeti; o çekirdeğe, o yumurtaya benzer. Ve vazife-i risaletle parlayan mahiyeti ise, Şecere-i Tûbâ gibi ve Cennet'in tayr-ı hümayunu gibidir.

Hulusi Bey: Evet, evet. Yani kuşların sultanı vaziyetinde cennette.

-: Hem daima tekemmüldedir. Onun için çarşı içinde bir bedevi ile niza eden o zâtı düşündüğü vakit; Refref'e binip, Cebrail'i arkada bırakıp, Kab-ı Kavsey'n'e koşup giden Zât-ı Nuranîsine, hayal gözünü kaldırıp bakmak lâzım gelir. Yoksa

Hulusi Bey: O zaman eğer o gözle baksa hataya düşer, hürmetsizliğe girer. Fakat bide öbür tarafa baksa; O zatın (A.S.M) Refref'e binip mi'raca çıkmasına bak ki Hz. Cibril'i (A.S) geride bırakıyor. Hz. Cibril (A.S) diyor ki " Burdan daha ileri ben geçemem.

Geçersem yanarım.” O nasıl bişeyki melek yanacak vaziyette oluyor, bu Zat (A.S.M) insanların müstesna bir vaziyeti en mükemmel bir insan ordan daha ileriye gidebilir. İşte şunu düşündünmü haa Habib-i Ekrem (A.S.M) demeye mecbur olur. Peygamberimiz (A.S.M) bir zat ki Allah tarafından seville, o sevgiside emsalsiz ola. İşte öyle Cebrail’i de (A.S) geride bırakır Cenab-ı Hakk’ın huzuruna çıkabilir. Bu dünyada hiçbir kula nasib olmayan mazhariyete nail olur. Hz. Allah’ı (C.C) dünya gözüyle görür. Öyleyse O’nun (A.S.M) mahiyet-i aliyesine bu kısacık aklımızla, iz’anımızla, idrakimizle yetişmek imkânı yoktur. Aynen Hz. Muhammed (A.S.M) olmak lazım ki ona da imkân yoktur. Hiç mümkün olamaz. Kabul ediyor, inanıyoruz ki O Zat (A.S.M) bu şeye o mazhariyete ermiştir. O (A.S.M) bihakkın Hz. Allah’ın (C.C) habibidir, en son peygamberidir, Kur’an-ı Azimüşşan O’nun (A.S.M) şerefine nazil olmuştur. Eğer O (A.S.M) yaratılmamış olsaydı mükevvenat ve mümkünât halk olunmazdı.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

Kur’andaki tavsifatla iktifa ederiz. Evet.

-: İşte bunun gibi Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm’ın beşeriyeti; o çekirdeğe, o yumurtaya benzer. Ve vazife-i risaletle parlayan mahiyeti ise, Şecere-i Tûbâ gibi ve Cennet’in tayr-ı hümayunu gibidir. Hem daima tekemmüldedir. Onun için çarşı içinde bir bedevi ile niza eden o zâtı düşündüğü vakit; Refref’e binip, Cebrail’i arkada bırakıp, Kab-ı Kavseyn’e koşup giden Zât-ı Nuranîsine, hayal gözünü kaldırıp bakmak lâzım gelir. Yoksa ya hürmetsizlik edecek veya nefs-i emmaresi inanmayacak.

BEŞİNCİ NÜKTELİ İŞARET: Umûr-u gaybiyeye dair hadîslerin birkaç misalini zikrederiz:

(Not: Bundan sonra ki ses kaydı anlaşılması zor olduğu için ses dosyasına koyulmadı)

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, nakl-i sahih ile ve mütevatir bir derecede bize vâsıl olmuş ki; minber üstünde, cemaat-ı Sahabe içinde ferman etmiş ki:

إِنِّي حَسَنٌ هَذَا سَيِّدٌ سَيِّدُ اللَّهِ بِهِ بَيْنَ فِئَتَيْنِ عَظِيمَتَيْنِ

İşte kırk sene sonra İslâmın en büyük iki ordusu karşı karşıya geldiği vakit, Hazret-i Hasan Radiyallahü Anh, Hazret-i Muaviye (R.A.) ile musalaha edip, cedd-i emcedinin mu’cize-i gaybîyesini tasdik etmiştir.

İkincisi: Nakl-i sahih ile Hazret-i Ali'ye demiş:

سُقَاتِلُ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ

Hem Hazret-i Ali (R.A.) Hazret-i Zübeyr ile seviştiği bir zaman dedi: "Bu sana karşı muharebe edecek, fakat haksızdır."

Hulusi Bey: Yani Hz. Peygamber (A.S.M) Hz. Ali'ye (R.A) diyor. " Bu seninle birgün muharebe edecek ama haksızdır" Fakat zaman geliyor. Bu Peygamberin (A.S.M) emrini unutuyor. Aşere-i mübeşşereden olduğu halde Hz. Peygamberin (A.S.M) bu emrini unutuyor, Hz Ali'ye (R.A) muhalif oluyor. Çünkü bir tarafta bakıyor ümmehat-ı mü'minden Hz. Aişe bulunuyor. Onun tarafını intisab ediyor. E burda yine içtihadıyla amel ediyor içtihadı davranılıyor. Müçtehid isabet ederse iki sevab alır. İctihadından dolayı. İsbet etmezse içtihad sevabı olarak bir sevap alır. Onun için o bir şeyden bahsetti ya Onlar için cennetlik mi cehennemlik mi diye onun lafını etmeyin.

-: Hem Ezvac-ı Tahiratına demiş: "İçinizde birisi, mühim bir fitnenin başına geçecek ve etrafında çoklar katledilecek."

وَتَنْبَحُ عَلَيْهَا كِلَابُ الْحَوَائِبِ